

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE

2019

Lucie Zahradková

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

**STUDIUM V OBLASTI PEDAGOGICKÝCH VĚD PRO UČITELE
ODBORNÝCH PŘEDMĚTŮ, PRAKTICKÉHO VYUČOVÁNÍ A
ODBORNÉHO VÝCVIKU**

2019-2020

ZÁVĚREČNÁ PRÁCE

Lucie Zahradková

Výukové metody v odborném výcviku oboru Aranžér

Praha 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená závěrečná práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 28. 11. 2019

Lucie Zahradková .....

Anotace

Cílem závěrečné práce je aplikace výukových metod v odborném výcviku oboru Aranžér a jejich ověření. Práce obsahuje část teoretickou a praktickou.

V teoretické části je podrobněji definován pojem didaktika praktického vyučování, dále je zde rozebrána problematika pedagogických cílů v odborném výcviku a v poslední části jsou rozděleny a charakterizovány aktivizující výukové metody.

Praktická část se věnuje popisu jednotlivých výukových dnů a vhodnému zařazení výukových metod pro rozvoj kompetencí žáků v oboru Aranžér.

Klíčová slova

Metoda, odborný výcvik, výuka, hra, didaktika, cíle

OBSAH

ÚVOD6

1	TEORETICKÁ ČÁST	8
1.1	Význam a předmět didaktiky a didaktiky odborného výcviku.....	8
1.1.1	Historie a vývoj didaktiky	8
1.1.2	Předmět didaktiky	9
1.1.3	Didaktika praktického vyučování.....	9
1.2	HLEDISKA KLASIFIKACE VÝUKOVÝCH METOD.....	10
1.2.1	Způsob motivace žáků.....	10
1.2.2	Základní charakteristika a klasifikace aktivizujících výukových metod.....	10
1.3	VYUČOVACÍ (VÝUKOVÉ) METODY V PRÁCI UČITELE ODBORNÉHO VÝCVIKU A UČITELE ODBORNÝCH PŘEDMĚTŮ	12
1.3.1	Odborný výcvik.....	12
1.3.2	Pojem vyučovací metoda.....	13
1.3.3	Činitelé ovlivňující volbu metod v odborném výcviku.....	13
1.3.4	Výchovně vzdělávací cíl a jednotlivé části vyučovacího dne	13
1.3.5	Obsah učiva a dosažení výchovně vzdělávacího cíle	14
1.3.6	Vymezený čas na zvládnutí učiva	14
1.3.7	Zařízení a vybavení dílen ve škole	15
1.3.8	Osobnost učitele odborného výcviku	15
1.3.9	Dispozice žáků	15
2	PRAKTICKÁ ČÁST	16
	METODY VYUŽÍVANÉ V ODBORNÉM VÝCVIKU.....	16
2.1	Metodika.....	16
2.2	Průběh výukového dne v odborném výcviku.....	16
2.3	Využití jednotlivých metod.....	18
2.3.1	Pracovní list.....	18
2.3.2	Odpovědní list	19
2.3.3	Tematická koláž	21
2.3.4	Instruktaž.....	22
2.2.5	Dílna budoucnosti.....	23
2.3.5	Bingo.....	24
2.2.7	Alfa box.....	24

2.3.6	Krok za krokem.....	25
2.3.7	Induktivní metody	26
2.3.8	Třídící metody	27
2.3.9	Brainstorming (bouře mozků)	27
2.3.10	Laso.....	28
3	ANALÝZA VÝSLEDKŮ DAT	29
	ZÁVĚR.....	33
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	34
	SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ	35
	SEZNAM PŘÍLOH	36

ÚVOD

Závěrečná práce Výukové metody v odborném výcviku oboru Aranžér předkládá popis a zařazení jednotlivých typů výukových metod do předmětu Odborný výcvik a jejich ověření.

Začínající učitelce v odborném výcviku práce může pomoci upevnit a propojit teorii s praxí, což je hlavním krédem ředitele školy pro obory zakončené nejen výučním listem. Hlavním cílem oboru je naučit žáky tvorbě propagačních prostředků, práci s písmem, realizaci propagačních akcí menšího rozsahu, aranžování výkladních skříní a výstavek, stánků na výstavách a prodejních akcích, interiérů prodejen a provozoven služeb. Absolvent oboru Aranžér se uplatní při výkonu povolání aranžér. Dále také v reklamních firmách a agenturách. Proto je zapotřebí rozvíjet žáky ve všech kompetencích, které předkládá RVP.

Hlavním cílem práce je využití různých výukových metod a jejich zařazení do předmětu Odborný výcvik. Praktická část práce je koncipována tak, aby se dále mohly různé typy výukových metod u nás na škole využívat.

1 TEORETICKÁ ČÁST

1.1 VÝZNAM A PŘEDMĚT DIDAKTIKY A DIDAKTIKY ODBORNÉHO VÝCVIKU

1.1.1 HISTORIE A VÝVOJ DIDAKTIKY

Pojem „didaktika“ má svůj původ v řeckém „didaskein“, což znamenalo učit, vyučovat, jasně vykládat, dokazovat. Jako první použil slovo didaktický v 17. století W. Ratke. Označoval jím cestu k vědění. J. A. Komenský chápal didaktiku jako všeobecné umění, jak naučit všechny všemu. Jeho pojetí je široké a zahrnuje otázky, které dnes řeší obecná pedagogika. V první polovině 19. století se didaktika vyčleňuje jako samostatná část pedagogiky, jako teorie vyučování.

Obecně se didaktikou myslí teorii vzdělávání a vyučování, a je součástí pedagogiky, především teorie výchovy. Těsně souvisí s obecnou pedagogikou, dějinami pedagogiky, filozofií výchovy, sociologií výchovy a vzdělávání, pedagogickou psychologií, speciální pedagogikou. Zároveň didaktika využívá poznatků řady dalších disciplín – antropologie, biologie, sociologie, etiky aj.

Obecná didaktika zkoumá zákonitosti, podstatu a obsah vzdělávání. Hlavním cílem je uplatňováním organizačních forem a metod, které vedou k úspěšným výsledkům ve vyučování. Obecná didaktika se zabývá zákonitostmi vzdělávání jako celku, ne pouze určitého předmětu.

Speciální didaktiky je aplikována na určité skupiny konkrétních předmětů (jazyků, odborných předmětů, odborného výcviku) a metodiky předmětů, které vycházejí z obecné didaktiky. Na konkrétních příkladech ukazují, jaké obecné zásady a pravidla uplatnit při vyučování určitému předmětu, zkoumají specifické jevy daného předmětu.

1.1.2 PŘEDMĚT DIDAKTIKY

Předmětem didaktiky je výuka, kterou definujeme jako organizovaný proces v určitém prostoru a čase v rámci školských institucí, se systematicky vymezeným učivem a ve vzájemné interakci učitele a žáka (žáků), směřující k dosažení stanovených výukových cílů.

Didaktika rozvíjí osobnost žáka jednoznačně celostně, v oblasti kognitivní, poznávacích procesech, též i v oblasti afektivní, tj. formování postojů. Dále v psychomotorické oblasti, tj. vytváření pohybových dovedností, rozvoj motorických schopností za účasti ostatních psychických procesů (jedná se např. o pracovní a sportovní činnosti, jazykové dovednosti, apod.).

1.1.3 DIDAKTIKA PRAKTICKÉHO VYUČOVÁNÍ

Didaktika praktického vyučování se zaměřuje na praktickou výuku a odborný výcvik a spadá tedy do oborových didaktik s úzkou vazbou na předmětové didaktiky. Didaktika praktického vyučování jako pedagogická disciplína vychází z obecných pedagogických disciplín při respektování specifik a zvláštností příslušné odborné vědy a odborné praxe.

Praktické vyučování je nedílnou součástí přípravy na budoucí povolání a od teoretického vyučování se výrazně liší nejen stanovenými cíli a obsahem, ale i organizací výuky a materiálním zajištěním. Ve výchovně vzdělávacím procesu má své nezastupitelné místo svým pracovním charakterem.

Členění:

- Odborný výcvik – zahrnuje osvojení specifických pracovních činností pro kvalifikovaný výkon povolání
- Cvičení – slouží k opakování a procvičování jednotlivých úkonů a operací k osvojení potřebných dovedností a návyků pro zvládnutí stanovených pracovních postupů
- Učební praxe – je pravidelnou součástí vyučování s hodinovou dotací vymezenou v učebním plánu
- Odborná praxe – není samostatným vyučovacím předmětem, do výuky se zařazuje koncentrovaně v rozsahu několika týdnů. Má komplexní charakter a jejím posláním je, aby se žáci seznámili s chodem konkrétního pracoviště.

Pracovní výchova je významnou součástí výchovného působení na žáky. V praktickém vyučování žáci vykonávají pracovní činnosti, které vyplývají z obsahu vzdělávání a za produktivní práci jsou odměňováni. Při realizaci praktického vyučování musí být dodržena ustanovení Zákoníku práce v oblasti pracovních podmínek, pracovní doby, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Za průběh praktického vyučování odpovídá příslušný pedagogický pracovník.

1.2 HLEDISKA KLASIFIKACE VÝUKOVÝCH METOD

1.2.1 ZPŮSOB MOTIVACE ŽÁKŮ

Psychologie obecně definuje pojem motivace jako „*souhrn hybných momentů v činnostech, prožívání, chování a osobnosti*“ (Čáp, Mareš, 2001, s. 9). Jsou to aspekty, které člověka k určité činnosti pohánějí a pobízí, nebo ho naopak od dané činnosti odvracejí a brání mu něco konat. Lidská motivace je velice složitá a u každého jedince odlišná (Čáp, Mareš, 2001). Žákům, kteří se chtějí danému oboru věnovat, stačí k jejich motivaci mnohdy nastínění otázek, kterými se budou v hodině zabývat a vhodné stanovení cílů. Pokud žáci nevidí přínos vyučovaného předmětu a učení je nebaví, bude je potřeba motivovat účinnějším způsobem. Proto by měl pedagog volit různé výukové metody ve vzdělávacím procesu. Když se žák učí jakékoliv intelektuální nebo praktické dovednosti, má vždy určité potřeby, které musí učitel respektovat. Mezi potřeby žáka patří vysvětlení, ukázka, činnost, oprava a kontrola, vybavovací pomůcky, aktivní opakování, testování a otázky

1.2.2 ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA A KLASIFIKACE AKTIVIZUJÍCÍCH VÝUKOVÝCH METOD

Aktivizující (též aktivační) výukové metody představují skupinu výukových metod, které usilují o vedení výuky způsobem zdůrazňujícím samostatné myšlení žáků a řešení problémů. Výchovně-vzdělávací cíle jsou jejich prostřednictvím dosahovány především na základě vlastní práce žáků. Klasické metody však nesmí být díky těmto novým postupům vnímány jako něco zastaralého, co již není pro moderní vyučování vhodné. Aktivační metody klasické metody nenahrazují, ale pouze doplňují. Stále zůstávají fází vyučování, pro které jsou klasické metody nenahraditelné a plně efektivní. Jako příklad si uvedeme fázi shrnutí učiva, jeho ucelení a systematizaci. Obecně je možné využít aktivační metody i při

této činnosti, ale není to příliš vhodné. Shrnutí učiva by měl provádět sám učitel a to za využití 10 klasické monologické metody, zabrání se tak nepřesnostem a zmateným závěrům (T. Kotrba, L. Lacina., 2007).

Aktivizující metody nenabízí žákům „pouze“ odborné informace, ale umožňují rozvoj osobnosti žáků, rozvoj jejich myšlenkové a charakterové samostatnosti, zodpovědnosti a tvořivosti. Vhodně používané aktivizující metody dokáží vzbudit zájem žáků, ztraktivní jim učení, umožní jejich seberealizaci a nabízí žákům příležitost spoluvytvářet konkrétní cíle výuky. V neposlední řadě pomáhají aktivizující metody zlepšit vztahy ve třídě, učí žáky tolerovat druhé a navzájem komunikovat. (Maňák, 2003)

Hlavním východiskem pro zavádění aktivizačních metod je snaha o změnu pasivního postoje žáka v roli posluchače na aktivního účastníka vyučovacího procesu. Tento přístup odpovídá i teoriím psychologie učení, že si lidé nové poznatky osvojují mnohem lépe a rychleji, jsou-li do procesu výuky aktivně zapojeni. Postavíme-li však studenty do role rovnocenných partnerů, musíme počítat i s možností, že se žáci pokusí tohoto přístupu zneužít (snížení ochoty žáků spolupracovat, nízká připravenost na hodiny, apod.). (T. Kotrba, L. Lacina., 2007)

Hlavní důvody zařazování aktivizujících metod:

- žáci se naučí spolupracovat s ostatními
- rozvoj komunikačních a prezentačních dovedností žáků (schopnost argumentace, nacházení kompromisu, apod.)
- změna atmosféry ve třídě
- rozvoj samostatného myšlení a analytických schopností
- učitel poznává žáky z jiných hledisek (neformální vazby ve třídě, temperament žáků, sociální stránku studentů, ...)

Stejně jako se liší přístupy ke klasifikaci výukových metod obecně, liší se i hlediska při členění metod aktivizujících. V literatuře najdeme dělení aktivizačních metod z hlediska časové náročnosti přípravy vyučovacího (do 10 minut, do 30 minut, déle než 30 minut), dělení podle časové náročnosti samotného průběhu ve výuce (5- 10 minut, 11-15 minut, celá vyučovací hodina, více vyučovacích hodin), nebo dělení podle účelu a cílů použitých ve výuce. (Kotrba, Lacina 2007)

Dělení aktivizujících metod následujícím způsobem J. Maňák (2003, s. 49):

- metody diskusní
- metody heuristické, řešení problémů
- metody situační
- metody inscenační
- didaktické hry

V této skupině metod se J. Maňák zaměřuje na relativně jasně vymezené skupiny aktivizačních metod. Metody představující bohatší a složitější varianty výukových metod, které navíc využívají různé organizační formy a didaktické prostředky, zařadil autor do skupiny metod komplexních.

1.3 VYUČOVACÍ (VÝUKOVÉ) METODY V PRÁCI UČITELE ODBORNÉHO VÝCVIKU A UČITELE ODBORNÝCH PŘEDMĚTŮ

1.3.1 ODBORNÝ VÝCVIK

Hlavním úkolem odborného výcviku je zajištění takových podmínek, aby žáci nabývali správných praktických počátečních dovedností, návyků a složitých dovedností ve zvoleném oboru. Žáci od ovládnutí jednotlivých pohybů, úkonů a postupů přecházejí ke zvládnutí celých operací, pracovních činností a různých druhů prací, které jim umožní úspěšně vykonávat práce zvoleného oboru. Důležitá je soustavná kontrola získávání jednoduché i složité dovednosti, kvalitu a množství provedených prací. V odborném výcviku propojují žáci teoretické vědomosti ke zvládnutí jednotlivých pracovních činností a jejich zdůvodnění. Správná realizace postupu pracovních úkonů a operací je základním předpokladem kvalifikované práce. Správně zvolené metody záleží na učiteli, jeho přípravě na výuku a podmínkách, ve kterých odborný výcvik probíhá. (Stejskalová P., 2013)

Vyučovací metody patří k nejvýznamnějším faktorům celého výchovně vzdělávacího procesu a slouží všem učitelům v jejich pedagogické činnosti.

1.3.2 POJEM VYUČOVACÍ METODA

Vyučovací metoda se řadí do nemateriálních didaktických prostředků. Metoda (z řeckého *methodos*) znamená cestu nebo postup. Představuje cílevědomý a promyšlený postup, kterého učitel využívá, při každodenní výuce žáků, se záměrem dosáhnout určeného výchovně vzdělávacího cíle. Vyučovací metody používané v odborném výcviku jsou druhem specifických činností, kdy za jejich pomoci učitel odborného výcviku dosahuje správného řízení výchovně vzdělávacího procesu a také dosahuje vytyčených výchovně vzdělávacích cílů. Vyučovací metoda lze také definovat jako souhrn postupů se správným a rozumným využitím materiálních prostředků. Metody odborného výcviku lze považovat za systém cílevědomého jednání učitele odborného výcviku, který těmito způsoby řídí a organizuje praktickou činnost žáků.

Vyučovací metody, které se používají ve výuce odborných předmětů je možno chápat ze dvou hledisek:

- **Formy:** V průběhu vyučování jsou vyučovací metody formou, ve které se podává obsah vzdělávání a výchovy.
- **Prostředky:** Vyučovací metody také slouží jako prostředek v práci učitele se žáky za účelem dosažení výchovně vzdělávacího cíle.

1.3.3 ČINITELE OVLIVŇUJÍCÍ VOLBU METOD V ODBORNÉM VÝCVIKU

Činitelů, které ovlivňují volbu metod v odborném výcviku je velké množství, avšak jsem zastáncem toho, že správná volba vyučovacích metod zaleží především na schopnostech učitele, jeho důsledné přípravě na vyučování a podmínkách, které jsou mu poskytnuty.

1.3.4 VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ CÍL A JEDNOTLIVÉ ČÁSTI VYUČOVACÍHO DNE

Výchovně vzdělávací cíle jsou stanovovány především podle typu střední školy a jejich obecných cílů a také na základě charakteristiky studijního nebo učebního oboru. Dále je také nezbytné při stanovování výchovně vzdělávacího cíle znát profil absolventa a učební osnovy daného oboru .

Vyučovací den představuje základní vyučovací jednotku v odborném výcviku, vyučovací hodina v odborném výcviku trvá 60 minut. V odborném výcviku je vyučovací den rozdělen na tři části:

- Úvodní část

Zahájení a vytyčení cíle vyučovacího dne, úvodní instruktáž.

- Pracovní část

Nácvik pracovní činnosti, průběžná kontrola, instruktáž a hodnocení.

- Závěrečná část

Zhodnocení výsledků pracovní činnosti žáků, kontrola jejich práce a ukončení vyučovacího dne.

1.3.5 OBSAH UČIVA A DOSAŽENÍ VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍHO CÍLE

Volba vyučovacích metod je zde ovlivněna podle toho, zda jde o celkové obeznámení se s náplní zvoleného studijního či učebního oboru nebo s jeho praktickou stránkou (učení se technologickým postupům, dodržování bezpečnosti a hygieny práce na pracovišti, apod.).

Volba vyučovacích metod je také ovlivněna tím, jaký bude stanoven výchovně vzdělávací cíl a forma výuky. Zda se vyučování bude odehrávat na základě intelektuální nebo manuální činnosti (učení se novým vědomostem, nácvik dovedností, zkoušení, hodnocení, apod.).

1.3.6 VYMEZENÝ ČAS NA ZVLÁDNUTÍ UČIVA

Při volbě vyučovacích metod vždy záleží, kolik času na osvojení učiva bude žákům poskytnuto. Pokud má učitel k dispozici dostatek času na splnění učebních osnov, může volit takové vyučovací metody, kdy žáci pracují samostatně, výuka je o to účinnější. Většinou se však učitelé potýkají s nedostatkem času, proto musí volit takové vyučovací metody, které jsou zaměřeny především na samotný výklad učitele. Mám na mysli především metody slovní a to vyprávění, vysvětlování, přednášky nebo stručné rozhovory se žáky.

1.3.7 ZAŘÍZENÍ A VYBAVENÍ DÍLEN VE ŠKOLE

Podle toho na jaké úrovni se pohybuje vybavení školy, volí učitel odborného výcviku vhodné vyučovací metody. Velmi záleží na tom, jaké vybavení a zařízení na dílnách má učitel odborného výcviku k dispozici, zda jsou tyto prostory vybaveny moderní výrobní technikou, vhodnými vyučovacími prostředky a také názornými pomůckami. Velkou roli ve volbě vyučovacích metod také hraje to, zda jsou žáci v kontaktu s provozní praxí, tedy zda se jejich výuka koná již v pravém pracovním provozu. Podle uvedených kritérií musí učitel odborného výcviku dobře zvážit, jaké vyučovací metody může a nemůže zvolit.

1.3.8 OSOBNOST UČITELE ODBORNÉHO VÝCVIKU

Hlavním úkolem učitele odborného výcviku je vzdělávat a vychovávat žáky k tomu, aby byly schopni dokonale využívat svých vědomostí a dovedností v praxi a dále pak v kvalifikovaném odborném povolání. Učitel odborného výcviku musí vždy kvalitně a důmyslně zvážit, jakou volí vyučovací metodu, aby za jakýchkoliv podmínek dodržel pravidla vyučovacího procesu a výuka žáků probíhala efektivně. Opravdu zkušený učitel odborného výcviku si musí umět poradit a volit vždy takovou vyučovací metodu, která bude odpovídat vzniklé situaci.

1.3.9 DISPOZICE ŽÁKŮ

Učitel odborného výcviku musí dobře zhodnotit a zvážit, jaké mají žáci vědomosti a schopnosti k osvojování dané činnosti pro správnou volbu metody. Dále musí znát rozdílnost úrovní žáků ve skupině, samostatnost a dodržování pracovní kázně i bezpečnost práce. Volba vyučovacích metod a obtížnost učiva by se měla odvíjet od těchto bodů.

2 PRAKTICKÁ ČÁST

METODY VYUŽÍVANÉ V ODBORNÉM VÝCVIKU

2.1 METODIKA

Stanoveným cílem práce bylo zmapovat jednotlivé výukové metody pro obor Aranžér. Na základě svolení ředitele školy proběhla realizace ověření v hodinách odborného výcviku. Výzkumný vzorek tvořili žáci oboru Aranžér.

Podle Školního vzdělávacího plánu se žáci věnují zásadám aranžování výkladních skříní po celou dobu vzdělávání, to jsou tři roky. Metody v praktické části jsou přizpůsobeny tematickému celku Výkladní skříně a nejsou řazeny dle ročníků. Jedná se o alternativní výukové metody a jejich využití lze přizpůsobit schopnostem skupiny v odborném výcviku. Je vhodné je zařazovat v úvodní části výukového dne, u komplexních metod kdykoliv.

Po ověřování výukových metod bylo metodou dotazování a pozorování provedeno vyhodnocení úspěšnosti jednotlivých metod. Skupina respondentů byla složena z 15 žáků.

2.2 PRŮBĚH VÝUKOVÉHO DNE V ODBORNÉM VÝCVIKU

Vyučovací den v odborném výcviku oboru Aranžér trvá na naší škole 6 hodin, vyučovací hodina 60 minut. Žáci mají dvě 15minutové přestávky.

Po příchodu do třídy učitel přivítá žáky. Zkontroluje docházku a připravenost žáků na OV. Na tabuli napíše datum a téma práce, kterou se žáci budou učit – vytyčí vzdělávací cíl. Sdělí jim, jak bude vypadat úloha, kterou musí splnit. Také jim stanoví čas, do kterého si musí jednotlivé úkoly rozvrhnout a kritéria hodnocení. Dále je seznámí s bezpečností a chováním při práci. Pokud učitel potřebuje, aby žáci měli nejprve teoretické znalosti k dané problematice, ještě před zahájením pracovní části, provede výklad. Popřípadě využije metodu zvanou brainstorming / brainwriting (tyto dvě metody jsou podrobně definovány v další části praktické práce), kterou zjistí, do jaké míry si žáci osvojili znalosti z teoretického vyučování.

Po první přestávce zahájí pracovní část instruktáží, využití pomůcek a zopakuje bezpečnost při práci. Zde může také využít různé výukové metody. Poté je žákům po celou

dobu k dispozici. Následně probíhá nácvik pracovní činnosti, nebo procesu. Učitel žáky pozoruje je, radí a vede jejich práci tak, aby každý žák dokončil úkol správně a ve stanoveném čase. Kontroluje jejich práci a případně provádí opakovanou instruktáž.

V závěrečné části výukového dne žáci odevzdávají své hotové práce a učitel hodnotí, zda žáci splnili všechna kritéria, která byla požadována. Hodnotí se také přínos učiva. Žáci mohou své práce hodnotit i vzájemně. Sdělují si názory, poznatky z průběhu pracovní činnosti, navrhuji známky, které by udělili sobě i ostatním. Konečné hodnocení je na učiteli. V závěrečné části dne je také důležité, aby si žáci po sobě uklidili vše, s čím po celý den manipulovali a co používali. Obecně je velmi zásadní učit žáky pořádku, šetrnosti k vypůjčeným pomůckám a zamezit zbytečnému plýtvání materiálu. Pro učitele odborného výcviku je toto výchovným cílem.

Příklad:

Pro daný den učitel stanoví cíl – Barvy. Konkrétně si žáci vytvoří přehled barev podle psychologického rozdělení na kreslicí karton formátu A3. Použijí k tomu temperové/anilínové barvy, vytahovací pero, tuš, perko či redispero. Kritéria, která musí splnit a která budou hodnocena, jsou: rozdělit teplé/studené barvy, popsat je, dbát na kompozici, originalita, čistota. Učitel položí žákům otázku, co všechno jsou schopni říci mu o barvách (metoda brainstorming). Následně žáky doplní výkladem.

Žáci si připraví návrh, pomůcky a pracují. Učitel jednotlivě obchází žáky, probírá s nimi jejich návrhy, upravuje. Po schválení žáci pracují na svých přehledech samostatně.

Po ukončení pracovní činnosti si žáci rozloží na lavice své práce a hodnotí je. Prohlíží si práce svých spolužáků, říkají názory, kritiku a pochvalu. Navrhují známky, které by udělili. Nakonec učitel jednotlivé obrázky zhodnotí a udělí známku. Žáci uklízí třídu a odchází domů.

2.3 VYUŽITÍ JEDNOTLIVÝCH METOD

2.3.1 Pracovní list

Je souborem úkolů, cvičení, didaktického obrazového materiálu a slouží k samostatnému procvičení pro jednotlivce, nebo skupiny.

Tento pracovní list slouží k procvičení a ověření znalostí učiva na téma Výkladní skříň.
Příklad:

Pracovní list – Výkladní skříň (VS)

1. Napište, jaké byly formy vystavování zboží v:

Pravěku

Středověku

Novověku

---

2. Přiřaďte barvy, které byste použili v jednotlivých sezónách při aranžování VS

červená

jaro

modrá

léto

žlutá

podzim

hnědá

zima

3. Nakreslete typické pomůcky pro aranžování VS na téma hračky a popište je.
(prostor)

4. Vypočtete spotřebu tapety při velikosti VS:

výška= 2m

šířka = 3m

hloubka = 2m

šířka tapety= 50cm

Nezapočítávejte strop.

2.3.2 ODPOVĚDNÍ LIST

Rozdíl mezi pracovním a odpovědním listem je v tom, že odpověď list neobsahuje zadání a žáci do něj pouze zaznamenávají správné odpovědi či řešení. Je vhodný například pro práce na stanovištích.

Příklad:

Žáci mají připravené 4 stanoviště, která jsou rozmístěna po třídě.

Na prvním stanovišti zaznamenají do připraveného odpovědního listu, jakou barvu tapety by použili při tapetování VS v případě, že se v ní bude aranžovat nová kolekce plavek. Plavky mají různé a velmi pestré barvy.

Na druhém stanovišti je uvedeno šest témat pro aranžování výkladní skříně. Žáci si vyberou jedno téma a vymyslí pro něj heslo.

- Plesová sezóna
- Papírnictví
- Svět hraček
- Mořský svět
- Potraviny
- Drogerie

Třetí stanoviště obsahuje barevné kartičky (modrá, tyrkysová, zelená, fialová, červená, oranžová, žlutá, růžová, hnědá, béžová, černá, bílá), přičemž každá má své číslo od 1 do 12. Žák má za úkol do připravených kolonek v odpovědním listu (teplé barvy, studené barvy, neutrální barvy) přiřadit číslo kartičky s odpovídající barvou.

Čtvrté stanoviště úzce souvisí se třetím. K jednotlivým ročním obdobím žák přiřadí, jaké barvy by použil při aranžování výkladní skříně v daném období.

Otázky na stanovištích:

1. Připravuješ výkladní skříň, ve které bude vystavena nová kolekce plavek. Kolekce je řešena ve velmi pestrých barvách. Jakou zvolíš barvu tapety při přípravě výkladní skříně?
2. Tvým úkolem je vymyslet krátké a stručné heslo do výkladní skříně, které bys použil/a pro:
  - Plesová sezóna
  - Papírnictví
  - Svět hraček
  - Mořský svět
  - Potraviny
  - Drogerie
3. Prohlédni si kartičky a zapiš jejich čísla tak, aby byly zařazeny ve správné skupině.
4. Použij kartičky z předešlého stanoviště a přiřaď barvy k jednotlivým ročním obdobím.

Odpovědní list

1. _____

2. a) _____

b) _____

c) _____

d) _____

e) _____

f) _____

3. Teplé barvy –

Studené barvy –

Neutrální barvy –

4. Jaro

Léto

Podzim

Zima

2.3.3 TEMATICKÁ KOLÁŽ

Slouží jako výtvarná rekapitulace učiva, kdy s dodržением některých speciálních kritérií lze hovořit o výukovém plakátu. Slouží k procvičení vizuální paměti.

obrázek č.1

2.3.4 INSTRUKTÁŽ

Velmi často využívaná metoda v odborném výcviku. Spočívá v tom, že učitel nejdříve předvede danou operaci sám. Žáci ho pozorují a následně pracují na úkolu samostatně. Učitel žáky dále kontroluje a vede, případně pomáhá úkol dokončit.

Tento způsob výuky se používá zejména při časově náročnějších a zároveň složitějších úlohách, kdy si učitel nemůže dovolit věnovat se každému žákovi zvlášť. Proto volí instruktážní metodu a žáky v jejich práci pouze doplňuje.

Konkrétní příklad instruktáže – Výroba nástěnky-tapetování polystyrenové desky

1) Připravit pomůcky

Učitel si připraví na stůl veškeré potřebné pomůcky, které bude potřebovat v průběhu práce. To jsou nůžky, tapetové lepidlo, tapeta, štětec na nanášení lepidla, hadřík, smirkový papír, pravítko, obyčejná tužka + studenti si musí připravit povrch, na kterém budou tapetovat (pokrýt lavici velkoformátovým kusem papíru). Žáci vědí, kde jsou pomůcky ve třídě uskladněny, a tak si je mohou samostatně připravit.

2) Vyměřit tapetu

Učitel nejdříve předvede. Poté si žáci sami vyměří podle svého kusu polystyrenu, kolik budou potřebovat tapety na přední (lícovou) a zadní (rubovou) stranu. Dodržují pokyny, které jim sdělil učitel. Do rozměrů lícové strany musí připočítat celkovou plochu desky, tloušťku polystyrenové desky a přehyb na zadní stranu, který musí být minimálně 3-4 cm. Rubovou stranu naopak naměří o 2-3 cm menší, než je celková plocha polystyrenové desky. Pokud má žák správně naměřeno, vyřízne si řezacím nožem tapetu a štětcem na ni nanese lepidlo, aby dostatečně provlhla a byla poddajná.

3) Tapetovat

Žáci si lehce natrou jednu stranu polystyrenové desky tapetovým lepidlem. Následně položí lícovou stranu tapety na desku a hadříkem směrem od prostředka nahoru/dolů vyhlazují. Po tom, co přehnou tapetu na druhou stranu polystyrenové desky, je nutné sestříhat rohy, aby byly správně zahnuté. Po založení rohů mohou žáci nalepit rubovou stranu tapety. Opět od

prostřední části směrem k nejbližšímu „východu“ vyhlazují hadříkem a vyhání bubliny, které mohly vzniknout při lepení. Nakonec vlhkým hadříkem otřou hotovou desku, aby nikde nezaschnul nános lepidla. Desku opřou o zeď tak, aby stála v co nejvíce pravém úhlu, a to z důvodu možného zkroucení vlivem schnutí.

2.2.5 DÍLNA BUDOUCNOSTI je komplexní výuková metoda, při níž se využije vícero výukových metod. Principem je, že se téma nebo problém týká osobně žáků.

Příklad úkolu:

1. fáze – Navození tématu nebo situace

Možnost aranžování výkladní skříně v budově školy na libovolné téma, ale žáci musí vše zajistit sami.

2. fáze – Máme problém!

Zde žáci uplatňují argumenty, proč výkladní skříně tvořit, proč netvořit a na jaké téma bude výkladní skříně vytvořena. Přijímají se všechny argumenty a následně se člení na pozitiva a negativa.

Využitá metoda: brainstorming, brainwriting.

Brainstorming: metoda, při které žáci vykřikují své nápady na zadané téma.

Brainwriting: metoda, při které žáci zapisují své nápady na dané téma.

3. fáze – Fantazijní řešení

Fantazie u žáků rozvíjí kreativní a větvené myšlení.

Zde žáci vymýšlí, jak celou situaci zvládnout, ale nikdo nesmí říct: „To není možné“.

4. fáze – Reálné řešení

Žáci mají sepsané nápady a zaměří se na jejich limity a zdroje. Probíhá selekce předchozích myšlenek a přicházejí nové nápady.

5. fáze – Realizace

Praktická část – tvorba VS.

2.3.5 BINGO

Bingo je hra, která je zařazena v nejnižším stupni problémového vyučování. Slouží k procvičení učiva. Probíhá za pomoci předpřipravené tabulky se slovy k danému tématu a učitel opisuje jednotlivé výrazy. Pokud si žáci myslí, že je to správný výraz, v tabulce ho zakroužkují. Při spojení vswislé, vodorovné nebo šikmé čáry, žáci zvolají „bingo“.

Příklad:

1. Kladívko	2. Červená	3. Modrá
4. Zlatý řez	5. Poutač	6. Tapeta
7. Silon	8. Makulatura	9. Zboží

Příprava pedagoga:

1. Pomocí této věci zatloukáme
2. Teplá barva
3. Studená barva
- 4. Místo, které upoutává pozornost zákazníka**
- 5. Hlavní funkcí této věci je propagace daného výrobku nebo služby**
- 6. Je z různých materiálů – papír, látka, PVC**
7. Slouží k vyplnění prostoru VS a zavěšujeme na něj
8. Technika vyhlazování nerovných prostor
9. Vystavujeme

Po skončení hry si žáci zopakují charakteristiky jednotlivých výrazů.

2.2.7 ALFA BOX

Metoda, která slouží jako evokační nebo jako opakovací. Žáci jsou rozděleni do skupin a dostanou od pedagoga předpřipravenou tabulku. Pedagog na tabuli napíše otázku, téma nebo

pojmem a následně je představí. Úkolem žáků je do tabulky vpisovat pojmy, tvrzení, otázky k danému tématu, které začínají od daného písmene. Lze pracovat s časovým limitem, nebo do úplného vyplnění tabulky. Následně mohou žáci daná slova vypisovat do tabulky na tabuli.

A	B	C	D
E	F	G	H/CH
I	J	K	L
M	N	O	P
Q	R	S	T
U	V/W	X/Y	Z

Příklad témat: Výkladní skříň, barvy, pracovní pomůcky

2.3.6 KROK ZA KROKEM

Tato kognitivní metoda slouží pro dobré pochopení různých procesů. Učitel zadá téma a spolu se žáky určí, kolik kroků tento proces má. Podle počtu vytvoří stanoviště s popisem. Všichni žáci se vystřídají na všech stanovištích a popíší co nejpodrobněji, v čem spočívá daný krok. V případě skupiny vymýšlejí popisy co nejpodrobněji všichni a mluvčí skupiny seznámí ostatní stanoviště s fází procesu, kterou dostali přidělenou.

Příklad: Aranžování VS.

Pedagog ukáže obrázek s výkladní skříňí a zadá úkol, kdy žáci musí určit jednotlivé fáze její přípravy.

1. stanoviště – úklid a příprava VS
2. stanoviště – vyměření pro tapetování, makulatura
3. stanoviště – tapetování
4. stanoviště – tvorba návrhu
5. stanoviště – koncept VS, vyměření
6. stanoviště – kompozice

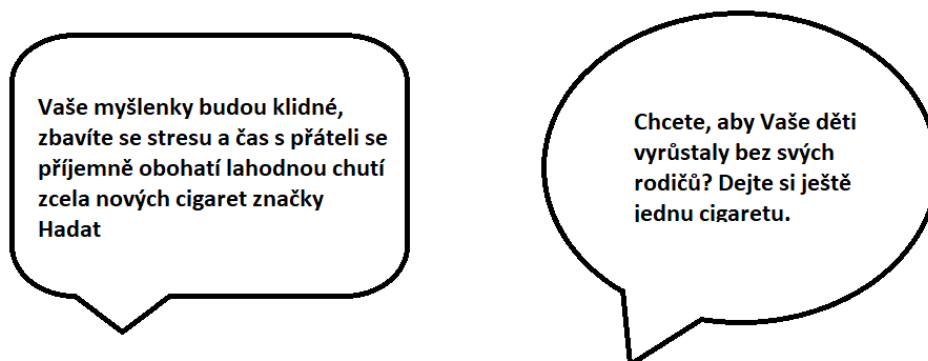
2.3.7 INDUKTIVNÍ METODY

Tato metoda vede žáky k poučení nebo zobecnění pojmů. Tuto metodu lze využít při reflexi aktivit

Příklad: Žáci mají probraný tematický celek aranžování výkladních skříní – Tabákové výrobky. Na základě poznatků vytvoří/načrtnou ve skupinách leták o kouření cigaret. Pomocí slov, obrázků nebo barev mají vytvořit pozitivní a negativní pohled na kouření. Cílem metody je vliv reklamy na zákazníky.

První skupina navrhne a vytvoří propagační prostředek, který bude propagovat kouření cigaret.

Druhá skupina navrhne a vytvoří propagační prostředek, který bude varovat před kouřením cigaret a jeho následky.

Obrázek č. 2

2.3.8 TŘÍDÍCÍ METODY

Tato metoda slouží ke klasifikaci, rozdělení do skupin, podskupin podle nějaké shody a odlišnosti.

Příklad: Téma: Zacházení s odpadem.

V tomto příkladu si žáci formují své postoje vůči životnímu prostředí. Lze pracovat ve skupinách i jednotlivě.

Pedagog žákům předloží použité věci a žáci mají roztrždit, zda je to odpad či mohou v rámci oboru Aranžér provést možnost nového použití či recyklace.

Pracovní plocha se rozdělí na dvě části a žáci použité věci roztrždí.

Použité věci:

R: Korková zátka, plechovky, rulička od toaletního papíru, staré záclony, vidličky

O: obaly od prázdných temper, baterie

ODPAD	RECYKLACE
-------	-----------

Žáci obhájí, proč zvolili danou skupinu. Eventuelně určí, jak by výrobek recyklovali v oboru.

2.3.9 BRAINSTORMING (BOUŘE MOZKŮ)

Je vhodná pro všechny organizační formy výuky. Spadá mezi skupinové řešení problémů. Ve škole pomáhá rozvíjet kreativitu a spontánnost a jejím smyslem je vytvoření co největšího množství námětů, nápadů a témat. Hodí se v úvodní části hodiny k motivaci nebo procvičení učiva.

Příklad:

Vhodná je forma frontálního brainstormingu, kdy jeden žák nebo učitel zapisuje na tabuli a ostatní vymýšlejí, nebo skupinového, kdy jsou žáci rozčleněni do skupin, jeden žák ze skupiny zapisuje. Podporuje se tím fantazie, originalita a tvořivé myšlení.

Náměty pro brainstorming v odborném výcviku:

- Co se vám vybaví, když se řekne výkladní skříň?
- K čemu by se daly použít kaštiny a špejle?
- Co všechno můžeme získat z přírodních zdrojů pro aranžování?
- Co očekáváte od oboru Aranžér?
- Jaké barvy využijete při letní sezóně?

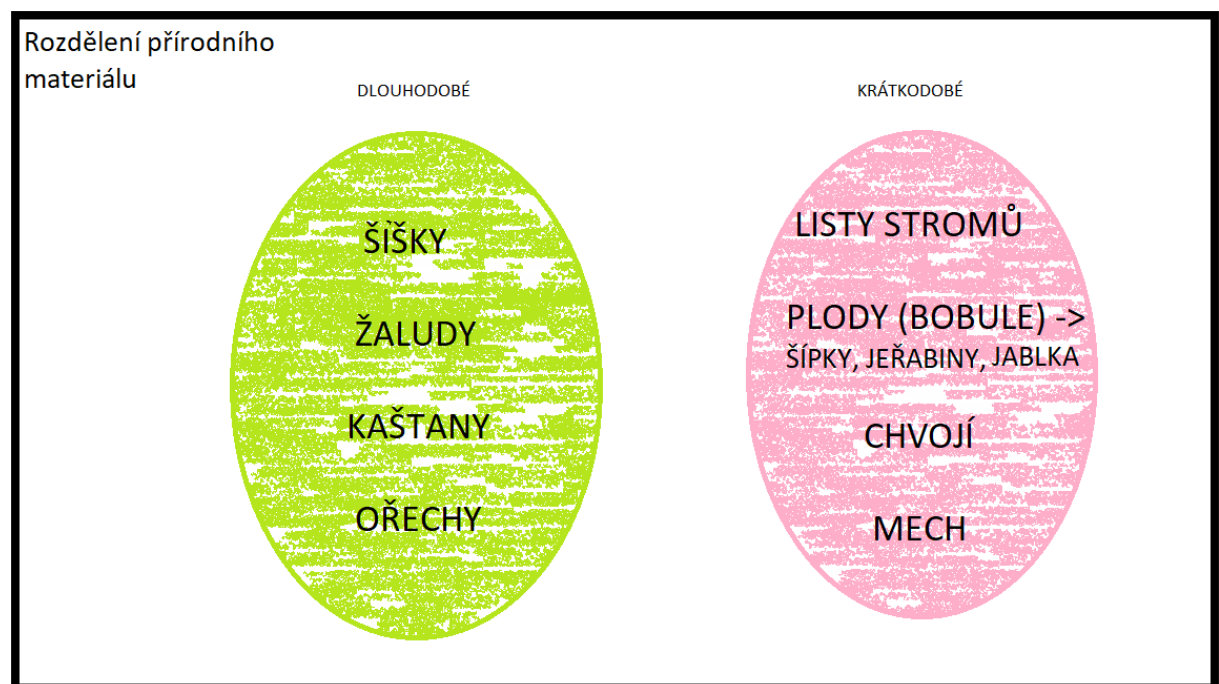
Obdobou Brainstormingu je Brainwriting, kdy se společně řeší zadaný problém. Narozdíl od brainstormingu si žáci nejprve po krátkou dobu připravují vlastní návrhy sami na papír a poté je prezentují s ostatními. Po prezentaci všech návrhů hledají vhodné řešení.

2.3.10 LASO

Zpracovává nápady z brainstormingu, kdy se z velkého množství nápadů utřídí několik skupin, s nimiž dále pracujeme.

- Příklad: V předchozí metodě byla použita u brainstormingu otázka - Co všechno můžeme získat z přírodních zdrojů pro aranžování?

Metodou laso se rozdělí nápady na dlouhodobé nebo krátkodobé využití materiálu. Skupiny se mohou například barevně odlišit.

Obrázek č.3

3 ANALÝZA VÝSLEDKŮ DAT

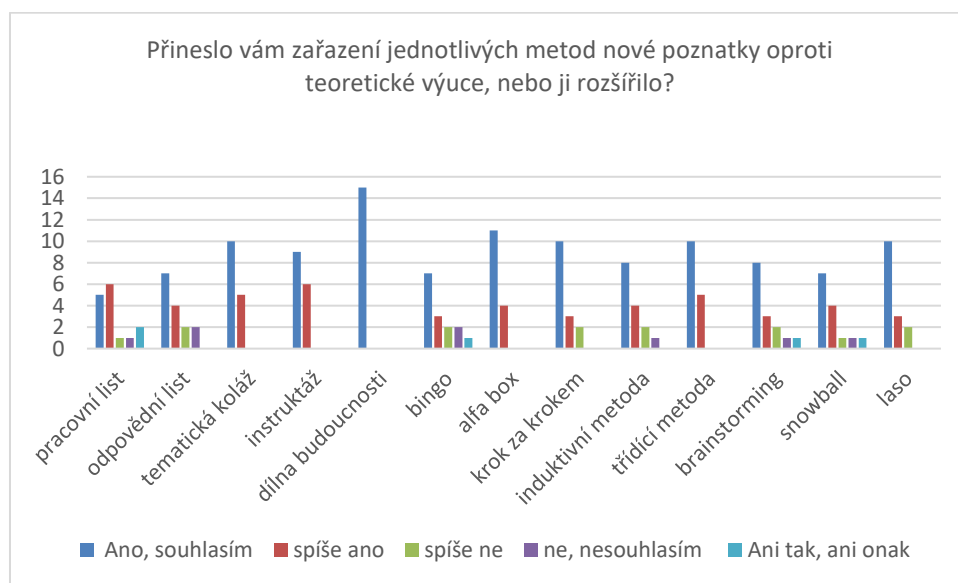
Analýza byla zpracována v programu Excel a Word. Následně byla zpracována v tabulkách a grafech.

1. Přineslo vám zařazení jednotlivých metod nové poznatky oproti teoretické výuce, nebo ji rozšířilo?

Hodnotící škála

Metoda	Ano, souhlasím	spíše ano	spíše ne	ne, nesouhlasím	Ani tak, ani onak
pracovní list	5	6	1	1	2
odpovědní list	7	4	2	2	0
tematická koláž	10	5	0	0	0
instruktáž	9	6	0	0	0
dílna budoucnosti	15	0	0	0	0
bingo	7	3	2	2	1
alfa box	11	4	0	0	0
krok za krokem	10	3	2	0	0
induktivní metoda	8	4	2	1	0
třídící metoda	10	5	0	0	0
brainstorming	8	3	2	1	1
snowball	7	4	1	1	1
laso	10	3	2	0	0

Tabulka č.1

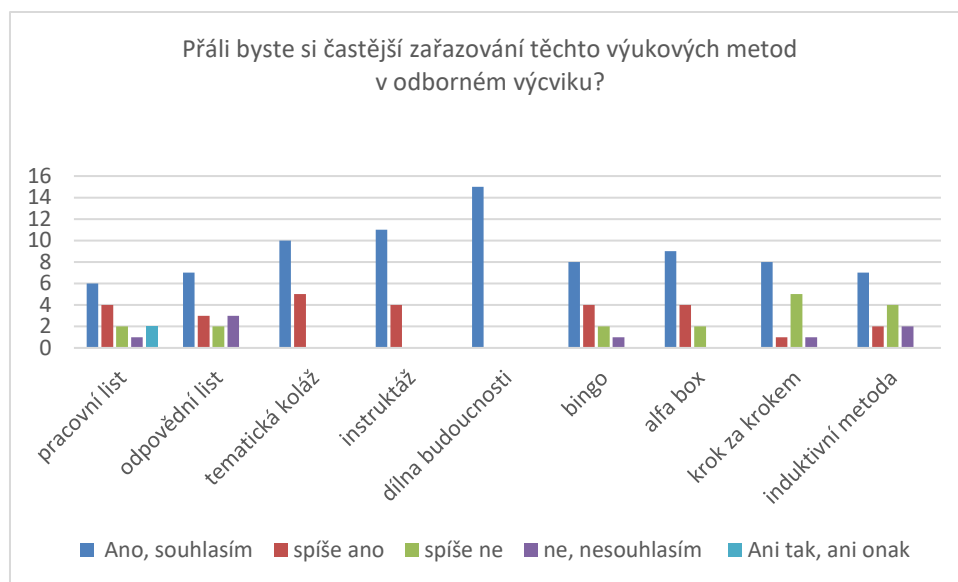
Graf č.1

2. Přáli byste si častější zařazování těchto výukových metod v odborném výcviku?

Hodnoticí škála

Metoda	Ano, souhlasím	spíše ano	spíše ne	ne, nesouhlasím	Ani tak, ani onak
pracovní list	6	4	2	1	2
odpovědní list	7	3	2	3	0
tematická koláž	10	5	0	0	0
instruktáž	11	4	0	0	0
dílna budoucnosti	15	0	0	0	0
bingo	8	4	2	1	0
alfa box	9	4	2	0	0
krok za krokem	8	1	5	1	0
induktivní metoda	7	2	4	2	0
třídící metoda	10	2	3	0	0
brainstorming	6	2	4	3	0
snowball	7	3	2	3	0
laso	10	3	2	0	0

Tabulka č.2

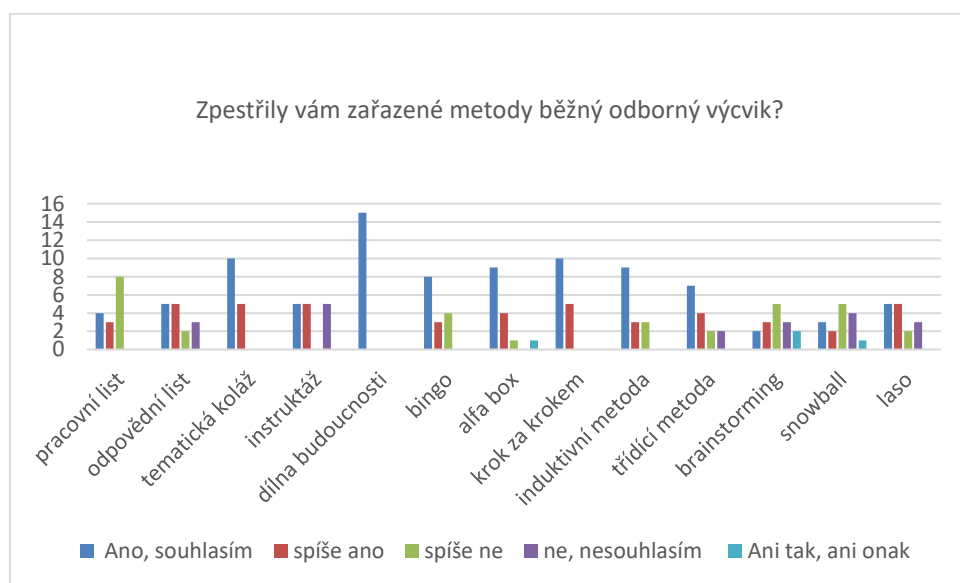
Graf č.2

3. Zpestřily vám zařazené metody běžný odborný výcvik?

Hodnotící škála

Metoda	Ano, souhlasím	spíše ano	spíše ne	ne, nesouhlasím	Ani tak, ani onak
pracovní list	4	3	8	0	0
odpovědní list	5	5	2	3	0
tematická koláž	10	5	0	0	0
instruktáž	5	5	0	5	0
dílna budoucnosti	15	0	0	0	0
bingo	8	3	4	0	0
alfa box	9	4	1	0	1
krok za krokem	10	5	0	0	0
induktivní metoda	9	3	3	0	0
třídící metoda	7	4	2	2	0
brainstorming	2	3	5	3	2
snowball	3	2	5	4	1
laso	5	5	2	3	0

Tabulka č.3

Graf č.3

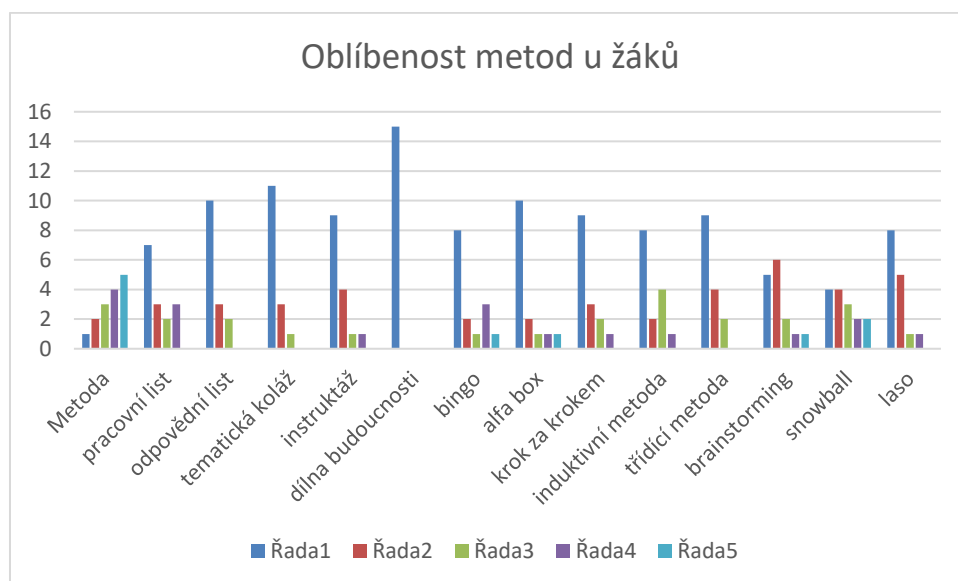
Pedagogickým pozorováním byli žáci nejvíce osloveni a zapojovali se aktivně v těchto metodách:

1. místo – Dílna budoucnosti
2. místo – Koláž
3. místo – Alfa box

4. Oblíbenost metod u žáků

Metoda	1	2	3	4	5
pracovní list	7	3	2	3	0
odpovědní list	10	3	2	0	0
tematická koláž	11	3	1	0	0
instruktáž	9	4	1	1	0
dílna budoucnosti	15	0	0	0	0
bingo	8	2	1	3	1
alfa box	10	2	1	1	1
krok za krokem	9	3	2	1	0
induktivní metoda	8	2	4	1	0
třídící metoda	9	4	2	0	0
brainstorming	5	6	2	1	1
snowball	4	4	3	2	2
laso	8	5	1	1	0

Tabulka č. 4

Graf č. 4

ZÁVĚR

Cílem závěrečné práce byl popis a zařazení jednotlivých typů výukových metod do předmětu Odborný výcvik a jejich ověření. V teoretické části jsem vycházela z odborné literatury se zaměřením zejména na pedagogiku a psychologii. V první části praktické práce jsem vytvořila jednotlivé příklady výukových metod, které jsem následně ověřila se svolením ředitele školy na hodinách odborného výcviku. Pro zpracování druhé části praktické práce jsem si zvolila výzkum formou ověření jednotlivých metod ve výuce a dotazníků věnovaných posouzení těchto metod. Získaná data jsem následně analyzovala, vyhodnotila a výsledky zpracovala pomocí tabulek a grafů. Na základě výsledných hodnot jsem tedy dospěla k závěru, že metody, které jsem určila pozorováním jako úspěšné, se ověřily i v dotazníku Oblíbenost metod, se shodují. Zpracování této práce bylo pro mě zároveň velkým přínosem. Měla jsem možnost poznat tyto metody v praxi, a nejen v teorii. Jejich uplatnění žákům zpestřilo běžný výukový den a v komplexních metodách se s nadšením žáci realizovali. Závěrem chci připomenout, že by učitel měl vždy dobře zvolit různé metody tak, aby pomohly rozvoji nejen vědomostí, ale i kompetencí a dovedností žáka a navazovaly na již získané znalosti.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

ČADÍLEK, M. *Didaktika praktického vyučování I*. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 99 s.

ČÁP, Jan ; MAREŠ, Jiří. *Psychologie pro učitele*. 1. vydání. Praha : Portál, s. r. o., 2001. *Základy psychologie*, s. 655. ISBN 80-7178-463-X.

KOTRBA, Tomáš; LACINA, Lubor. *Praktické využití aktivizačních metod ve výuce*. 1. vydání. Brno : Společnost pro odbornou literaturu - Barrister & Principal, 2007. 186 s. ISBN 978-80-87029-12-1.

LOVEČEK, A., ČADÍLEK, M. *Didaktika odborných předmětů*. Brno: Masarykova univerzita, 2005. 175 s.

MAŇÁK, Josef ; ŠVEC, Vlastimil. *Výukové metody*. Brno : Paido, 2003. 219 s. ISBN 80-7315-039-5.

STEJSKALOVÁ, Pavla. *Didaktika praktického vyučování obchodu a služeb: určeno pro studenty oboru Učitelství praktického vyučování*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6456-0.

Seznam použitých internetových zdrojů

<https://slideplayer.cz/slide/3128235/> [online]. [cit. 2019-11-27].

File:///C:/Users/luciz/Downloads/Bakalarska_prace_29.pdf [online]. [cit. 2019-11-29].

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

Seznam obrázků

Obrázek 1: Koláž.....	23
Obrázek 2: Třídění materiálu.....	29
Obrázek 3: Tvorba propagačního materiálu.....	31

Seznam tabulek

Tabulka 1:	32
Tabulka 2:	33
Tabulka 3:	34
Tabulka 4:.....	35

Seznam grafů

Graf 1:	32
Graf 2:	33
Graf 3:	34
Graf 4:	35

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A - Dotazník.....	I
Příloha B - Obrázek č. 1.....	III

Příloha A - Dotazník

Evaluační dotazník pro zhodnocení výukových metod

Na základě vlastní zkušenosti ohodnoťte výukové metody v přiloženém dotazníku. Vyjádřete souhlas s tvrzením, míru souhlasu označte křížkem v poli každého tvrzení na hodnotící škále.

1. Přineslo vám zařazení jednotlivých metod nové poznatky oproti teoretické výuce, nebo ji rozšířily?

Hodnotící škála

Metoda	Ano, souhlasím	spíše ano	spíše ne	ne, nesouhlasím	Ani tak, ani onak
pracovní list					
odpovědní list					
tematická koláž					
instruktáž					
dílna budoucnosti					
bingo					
alfa box					
krok za krokem					
induktivní metoda					
třídící metoda					
brainstorming					
snowball					
laso					

2. Přáli byste si častější zařazování těchto výukových metod v odborném výcviku?

Hodnotící škála

Metoda	Ano, souhlasím	spíše ano	spíše ne	ne, nesouhlasím	Ani tak, ani onak
pracovní list					
odpovědní list					
tematická koláž					
instruktáž					
dílna budoucnosti					
bingo					
alfa box					
krok za krokem					

induktivní metoda					
třídící metoda					
brainstorming					
snowball					
laso					

3. Zpestřily vám zařazené metody běžný odborný výcvik?

Hodnotící škála

Metoda	Ano, souhlasím	spíše ano	spíše ne	ne, nesouhlasím	Ani tak, ani onak
pracovní list					
odpovědní list					
tematická koláž					
instruktáž					
dílna budoucnosti					
bingo					
alfa box					
krok za krokem					
induktivní metoda					
třídící metoda					
brainstorming					
snowball					
laso					

4. Jednotlivé metody ohodnoťte známkami, jako ve škole.

Hodnotící škála

Metoda	1	2	3	4	5
pracovní list					
odpovědní list					
tematická koláž					
instruktáž					
dílna budoucnosti					
bingo					
alfa box					
krok za krokem					
induktivní metoda					
třídící metoda					
brainstorming					
snowball					
laso					

Příloha B – koláž

Výsledek práce výukové metody tematická koláž.

